

18. september 2014

Skriftlig forelæggelse for Folketingets Erhvervs-, Vækst-, Eksportudvalg forud for møde i Folketingets Europaudvalg den 19. september 2014 vedrørende rådsmøde (konkurrenceevne) den 25. september 2014

Kun det talte ord gælder.

[Indledning]

Jeg vil i dag orientere udvalget om dagsordenen for det kommende rådsmøde for konkurrenceevne den 25. september 2014.

- O -

[1. Varemærkereformen]

Den første sag,, jeg vil nævne, er varemærkereformen.

Jeg har to gange tidligere orienteret Europaudvalget om denne sag, senest i maj 2014, og har i den forbindelse noteret mig udvalgets bemærkninger. Nu er forhandlingerne nået et skridt længere, og vi har en kompromistekst, som kan danne baggrund for de videre forhandlinger med Europa-Parlamentet.

Varemærkereformen indeholder to elementer:

- et revideret direktiv om harmonisering af landenes lovgivning om varemærker, og

- en ændring af forordningen vedrørende EU-varemærker.

Målet med de to forslag er at modernisere og opdatere varemærkesystemerne i hele EU. Desuden harmoniseres reglerne for nationale varemærker med reglerne for EU-varemærket yderligere. Det er regeringen positiv overfor.

[Piratkopiering og varemærkeforfalskning]

Kommissionens forslag indeholder bl.a. nye bestemmelser, der har til formål at bekæmpe piratkopiering og varemærkeforfalskning.

Forslagene indebærer fx, at varer, der transporteres igennem EU, kan tilbageholdes og destrueres, hvis de krænker et varemærke her. I dag skal indehaveren af varemærket bevise eller sandsynliggøre, at varerne skal sælges i EU.

Regeringen støtter bekæmpelsen af piratkopiering og varemærkeforfalskning, men arbejder samtidig for, at den lovlige handel ikke bliver unødigt påvirket.

Her kan jeg fx nævne handelen med generisk medicin, der er købt uden for EU, og som skal anvendes i fx Afrika. Hvis denne medicin er i transit i EU på vej mod den endelige destination, mener regeringen ikke, at sådan medicin skal kunne destrueres, selvom den krænker et varemærke i EU.

Den seneste kompromistekst medfører, at retten til at stoppe og destruere varerne bortfalder, hvis ejeren af varerne i transit kan

bevise, at indehaveren af varemærket ikke kan forbyde markedsføringen af varerne i destinationslandet. Fx hvis varemærket ikke gælder på destinationen. Det er regeringen tilfreds med, da det vil beskytte erhvervsdrivende, der handler lovligt, fra at få destrueret deres varer.

Ændringerne findes både i direktivet og forordning, da direktivet regulerer de nationale varemærker og forordningen regulerer EU-varemærket.

[Gebyrer]

En virksomhed kan ansøge om et EU-varemærke og forny det mod betaling af gebyrer. Regeringen er positiv overfor, at gebyrerne i den seneste kompromistekst fastsættes direkte i forordningen og ikke som foreslået af Kommissionen i en delegeret retsakt.

Regeringen mener, at gebyrerne for EU-varemærker skal afspejle størrelsen af det territorium, der gives en eneret til. Det er derfor naturligt, at et europæisk varemærke skal koste mere end et dansk varemærke.

Der skal således være incitament for virksomhederne til kun at søge beskyttelse på de markeder, som de reelt er interesserede i. På den måde bliver EU-varemærkeregistret ikke fyldt med varemærker, der ikke bruges.

Der er fx ikke grund til, at den lokale bagers varemærke er beskyttet i Spanien og Grækenland, eller at en rumænsk frisør har beskyttet sit varemærke i Danmark.

Regeringen mener derfor ikke, at der bør ske yderligere nedsættelser af ansøgningsgebyret for et EU-varemærke, som der ellers har været lagt op til. Regeringen er positiv over for den seneste kompromistekst, der bibeholder ansøgningsgebyret samtidig med, at fx gebyret for indsigelse, ophævelse og appel sænkes.

[Brug af pengene fra gebyrer]

Det er vigtigt, at de gebyrer, som brugerne - virksomhederne - betaler til det europæiske varemærkekontor i forbindelse med ansøgning om EU-varemærker, først og fremmest kommer selvsamme brugere til gavn. Fx i form af forbedringer af varemærkesystemet eller kvaliteten af sagsbehandlingen.

Derudover er regeringen opmærksom på, at landene får dækket de udgifter, der udspringer af EU-varemærkesystemet.

Regeringen er af den opfattelse, at overskud fra det europæiske varemærkekontor som udgangspunkt skal overføres til EU's budget, så det kan modregnes i medlemslandenes bidrag til EU-budgettet. Dette fremgår også af den seneste kompromistekst til forordningen, som regeringen derfor kan støtte.

[Samarbejdet]

Der foregår allerede i dag et omfattende samarbejde mellem det europæiske varemærkekontor og medlemslandene.

Regeringen støtter, at rammerne for samarbejdet reguleres i forordningen, og lægger vægt på, at medlemslandenes udgifter til deltagelse i EU-projekter dækkes af det europæiske varemærkekontor. Desuden bør det fremgå, at der er tale om et frivilligt samarbejde.

[Delegerede retsakter]

I Kommissionens oprindelige forslag til forordningen blev Kommissionen bemyndiget til at vedtage delegerede retsakter på en lang række områder.

I den seneste kompromistekst er der ingen delegerede retsakter tilbage, hvilket regeringen er meget tilfreds med. Nu reguleres væsentlige emner som fx gebyrerne direkte i forordningen.

Visse emner såsom indholdet af en ansøgning om EU-varemærker samt detaljerne vedrørende indleveringen af ansøgninger er ændret til gennemførselsretsakter. Her udarbejdes reglerne i komitéer med deltagelse af medlemslandene, sådan som det også sker i dag.

På andre områder såsom fx fornyelse af EU-varemærker og ophævelse af EU-varemærker er der indsat rammer i selve forordningen, mens detaljerne fastsættes i en

gennemførelsesretsakt. Det vil sige, at en større del af reguleringen sker i selve forordningen, end det er tilfældet i dag, hvor der er gennemførelsesbestemmelser på området.

Regeringen lægger vægt på, at reglerne fastsættes ved gennemførelsesretsakter i tilfælde, hvor det er vigtigt for virksomhederne, at der er ensartede regler på tværs af EU. Det gælder fx procedurer i forbindelse med indsigelser imod EU-varemærker og ophævelser, som både findes i EU-varemærkesystemet og i nationale varemærkesystemer.

Samlet set er regeringen derfor tilfreds, da der ikke længere er delegerede retsakter tilbage i kompromisteksten, og da de tilbageværende gennemførelsesretsakter er relevante for at skabe ensartede regler på tværs af EU.

[Søgninger]

Med henblik på at effektivisere varemærkesystemet foreslås en række mere tekniske ændringer i forordning og direktiv.

Når man ansøger om et EU-varemærke i dag, foretager det europæiske varemærkekontor søgninger for eksisterende EU-mærker, der ligner det, der ansøges om. Formålet er at give virksomheden et billede af, hvad de er oppe imod.

Regeringen kan støtte, at det fremgår af forordningen, at disse søgninger fortsat foretages med mulighed for, at virksomhederne kan vælge, om de ønsker at modtage resultatet.

Regeringen arbejder for, at søgningerne kommer til at omfatte både EU- og nationale varemærker. Det vil give virksomhederne det mest retvisende billede af de varemærker, der allerede findes på markedet.

[Det europæiske varemærkekontors struktur]

I Kommissionens forslag til forordningen indgår også en række ændringer i det europæiske varemærkekontors organisationsstruktur for at tilpasse den til andre EU-agenturer.

Det er regeringens opfattelse, at man ikke blot skal ændre for ændringens skyld. Regeringen kan på den baggrund støtte den seneste kompromistekst, som opretholder den nuværende struktur af det europæiske varemærkekontor. En struktur, som har vist sig at være velfungerende.

[Nationale varemærkedomstole]

I Kommissionens forslag til ændring af forordningen lægges der desuden op til, at de nationalt udpegede varemærkedomstole – som i Danmark er Sø- og Handelsretten – skal stille deres sag i bero, hvis der verserer en sag ved det europæiske varemærkekontor.

Regeringen mener, at domstolsprocesser generelt bør forsinkes mindst muligt. Med forslaget kan en mulig krænker, som er indstævnet ved domstolene, forsinke domstolsprocessen ved at anlægge sag hos det europæiske varemærkekontor. Dette mener regeringen ikke er hensigtsmæssigt.

Regeringen kan derfor støtte den seneste kompromistekst, hvor det bl.a. tydeliggøres, at domstolene kun skal sætte deres sag i bero, hvis der allerede verserer en sag ved det europæiske varemærkekontor på det tidspunkt, hvor der anlægges sag ved de nationale domstole.

[Afrunding]

På langt de fleste områder er medlemslandenes og også Danmarks ønsker blevet imødekommet i løbet af forhandlingerne af varemærkereformen, hvilket afspejles i den seneste kompromistekst. Det gælder reglerne for varer, der transporteres igennem EU, gebyrerne og hvordan indtægterne herfra bruges, delegerede retsakter generelt og strukturen af det europæiske varemærkekontor.

Regeringen kan derfor samlet set støtte den seneste kompromistekst, som vil udgøre Rådets udspil i forhandlingerne med Europa-Parlamentet.

- O -

[2. Rådskonklusioner vedr. industriel konkurrenceevne]

Den næste sag, jeg vil nævne, er rådskonklusionerne vedrørende industriel konkurrenceevne.

Sagen er på dagsordenen for rådsmødet til vedtagelse og politisk drøftelse.

[Formål og baggrund]

Rådskonklusionerne skal fungere som indspil til Kommissionens kommende køreplan for at fremme industriel konkurrenceevne i Europa, som Det Europæiske Råd opfordrede Kommissionen til at udarbejde i maj 2014.

Formandskabets udkast til rådskonklusioner fokuserer på tre overordnede emner, henholdsvis:

1. Industriens generelle konkurrenceevne,
2. integrering af industripolitiske hensyn på andre politikområder. Det kaldes også ”mainstreaming”. Og,
3. styrkelse af Rådet for konkurrenceevne og Højniveaugruppen for konkurrenceevne og vækst.

[Industriens generelle konkurrenceevne]

Kommissionen har i sin seneste meddelelse om industripolitik fra januar 2014 fremlagt en målsætning om, at industrien skal udgøre 20 pct. af EU's BNP i 2020.

Formandskabets udkast til rådskonklusioner opfordrer til, at Det Europæiske Råd bakker op om Kommissionens målsætning om de 20 pct. og opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvordan målsætningen kan indgå i Europa 2020-strategien.

I forbindelse med forhandlingerne af rådskonklusionerne har en række medlemslande inklusiv Danmark udtrykt modstand mod at fastsætte et mål for industriens andel af BNP.

Det forventes på den baggrund, at de endelige rådskonklusioner blot vil henvise til de 20 pct. uden at der bliver tale om et bindende mål. Det er regeringen meget tilfreds med.

Regeringen lægger vægt på, at der sættes fokus på at styrke Europas industrielle konkurrenceevne. Det er derfor vigtigt at der igangsættes initiativer med henblik herpå også på europæisk plan. På nationalt plan har regeringen fremlagt en strategi for Danmark som produktionsland, som fokuserer på, hvordan Danmark kan fastholde og udvikle arbejdspladser i Danmark ved hjælp af bl.a. avanceret produktion.

Når regeringen ikke støtter Kommissionens 20 pct. målsætning er baggrunden således ikke, at vi er uenige i intentionerne, men at denne type mål er svære at gøre operationelle i virkeligheden, blandt andet fordi grænsen mellem fremstilling og service ikke er skarp. Regeringen arbejder derfor for, at målsætningen om, at industrien skal udgøre 20 pct. af BNP ikke bliver en formel målsætning, men at der i stedet satses på at løfte den samlede vækst og beskæftigelse.

[Integrering af industripolitiske hensyn på andre politikområder]

Rådskonklusionerne opfordrer derudover til, at EU's institutioner og medlemsstater forbedrer koordinationen vedrørende industripolitik og skaber øget synergi mellem de enkelte politikområder. Regeringen er enig i, at der er behov for at integrere konkurrenceevne i andre politikområder, men lægger vægt på, at kon-

konkurrenceevnehensyn integreres på lige fod med andre politikområder.

[Styrkelse af Rådet (konkurrenceevne) og Højniveaugruppen for konkurrenceevne og vækst]

Endelig opfordrer rådskonklusionerne til at styrke Rådet for konkurrenceevne og Højniveaugruppen for konkurrenceevne ved mere systematisk at drøfte forslag, der har stor betydning for konkurrenceevnen samt ved at etablere en fast formand for Højniveaugruppen, der kan udarbejde et mere langsigtet arbejdsprogram.

Det er regeringens opfattelse, at dette vil være til gavn for industrien generelt.

På den baggrund kan regeringen støtte rådskonklusionerne.

- O -

[3. Midtvejsevaluering af EU2020-strategien]

Den sidste sag, jeg vil nævne, er midtvejsevalueringen af Europa2020-strategien.

Sagen er sat på dagsordenen for rådsmødet til politisk drøftelse.

[Formål og baggrund]

Der lægges op til, at konkurrenceevnerådet skal drøfte midtvejsevalueringen af Europa 2020-strategien. En lignende drøft-

telse af midtvejsevalueringen forventes i de øvrige rådsformationer i løbet af efteråret 2014.

Europa 2020-strategien er EU's langsigtede vækststrategi, der løber fra 2010 til 2020. Europa-Kommissionen præsenterede i marts 2014 en meddelelse om status for Europa 2020-strategien og har i maj 2014 iværksat en offentlig høring, der skal danne baggrund for midtvejsevalueringen af strategien i 2015.

I statusmeddelelsen vurderer Europa-Kommissionen, at Europa 2020-strategien stadig er lige så relevant i dag som i 2010, herunder at de fleste af de langsigtede udfordringer grundlæggende er de samme. Det drejer sig bl.a. om lav produktivitetsvækst, manglende udnyttelse af digitale muligheder og ineffektiv anvendelse af ressourcer.

Det italienske formandskab lægger op til, at drøftelsen i konkurrenceevnerådet skal omhandle, hvordan strategien mere effektivt kan fremme vækst og beskæftigelse.

[Regeringens holdning]

Regeringen er enig i, at de overordnede prioriteter og mål i Europa 2020-strategien fortsat er relevante og velbegrundede.

På nationalt niveau har vi med bl.a. Vækstplan DK og Vækstpakke 2014 igangsat en række initiativer, der skal sætte skub i væksten og øge produktiviteten nu og her og frem mod 2020.

Som en lille åben økonomi er Danmark dog afhængig af, at også EU er i vækst.

Regeringen støtter derfor et øget fokus på, hvordan man konkret kan styrke EU's vækstpotentiale, f.eks. gennem videreudvikling af det indre marked, herunder det digitale indre marked.